

Budapest, 1915. február 15.

Munkáscsaládban született, apja cipésmester volt. Fia négy középiskolát végzett, majd papi szemináriumban tanult. Később Pesterzsébeten iskolaszolga, majd Sümegen építőanyag-kereskedést nyitott. 1944. március 19. után nyilas-és németellenes magatartása miatt fél évre Nagykanizsára internálták. 1945 tavaszán belépett a Független Kisgazdapártba, megválasztották a párt helyi szervezete elnökévé, a sümegi járási szervezet titkárává; közreműködött a Független Ifjúság helyi csoportja megalakításában. Jó kapcsolatai voltak a helyi egyházi vezetőkkel, az Actio Catholica egyik világi alelnöke lett. 1945. november 4-én a Zala vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. Ellenezte a köztársaság kikiáltását, támadta Tildy Zoltán megválasztását. 1946. március 12-én az FKGP Elnöki Tanácsa jobboldali, kommunista-és koalícióellenes magatartása miatt kizárta a pártból. Mandátumát megtartotta, 1946 nyarán a szovjet hatóságok letartóztatták. 1947-ben a lemergi gyűjtőtáborba vitték, 1953-ban onnét szabadult. Ezután Heves megyében papnak adta ki magát, lelkeszi tevékenységet folytatott; az Egri Egyházügyi Hivatal feljelentése után különböző vádak alapján három év börtönbüntetésre ítélték. 1956. októberben szabadult, belépett a Kereszténydemokrata Néppártba, részt vett a pártprogram kidolgozásában is. November 4. után illegálisan folytatta tevékenységét, ezért kiutasították a fővárosból. Az 1960-as években egyházi alkalmazottként a Szent István-bazilikában kegyzsereket árult; később köztörvényes bűncselekményekért került börtönbe.